

Építsünk, ne építsünk?

A Szent István-diáktemplom ügye a mai közgyűlés előtt

Ezerkilencszázharmincyolcban, Szent István évében diáktemplom építését határozta el a szegedi szülők társadalmi. Jóllehet ez a szándék ígérkezett egyetlen maradandó emlékné, amelyet Szeged városa állított volna a szent királynak, a szeged terv a mai napig megmaradt álmoknak. Pedig lassanként Péter, Szent István utóda elűzetésének 900 éves évfordulója is rájuk köszönt.

A nehézségek és problémák egész erdejével állunk és állunk szemben. A legalapvetőbb kérdés, amely sokakban e gondolatban kapcsolatban felmerült: szükséges-e egyáltalán a diáktemplom? A főpásztor, aki egyházmegyéjének és Szeged városának hitéleti viszonyait jól ismeri és szíven viseli, első perctől kezdve a terv megvalósítását sürgette és segítette nagyszámú pénzdöntőjével. A nevelők: tanárok és hittanárak szíves-lelkesen a templom felépítése mellett szállottak síkra, mert a diák lelkiéletének kialakítása szempontjából üdvösnek tartották azt. Az érdeklődő szülők hihetetlen anyagi terhet vállaltak magukra áldozatos lélekkel, mert éveken át látták, hogy fiaik télen és nyáron, hóban, sárban és esőben ott ácsorognak a plébániatemplomok előtt, míg az előző szentmise véget ér. De azt is látták, hogy ha be is juthatnak gyermekeik a templomba, már csak a padok egy része jut nekik, legtöbbször azonban csak a melléklapok és a padkövek. Itt megállva és összehúzóulva, kalapjukat, esernyőjüket kezükben szorongatva, sokszor az oltárt sem láthatják és csupán fizikailag vesznek részt az áldozaton. Imakönyvet nem tudnak elővenni; nem is szólva a szentáldozásról, amely igen sokszor kevésbé építő tolongás közt kellő áhitat nélkül, vagy sehogysem történhetik.

Hogy ez nem csekély részvétel a szentmisén, azt csak olyanoknak kell megmagyarázni, akik nem szoktak templomba járni, vagy pedig legfeljebb a feltizenkettes misére kukkantanak be új ruhájukban és új kalapjukban, végigállják az áldozatot, végignézdögélik a jelenlevőket és azután hazatérnek abban a naiv hiedelmében, hogy náluk buzgóbb katolikust csak a történelem ismert az első keresztény századokban!

Másik nagy nehézség a telek kérdése. A templomegyesület kérte a pénzügyigazgatósággal szemben levő üres helyet, amelyet azonban régebbi ígéret alapján mások kaptak meg, de még nem épült fel rajta a templom. Egy másik megfélelő telek iránti kérelmet azzal az indoklással utasított el a város, hogy nincsen alkalmas hely a belvárosban.

Ma a harmadik kérelmet készül elutasítani a közgyűlés, mert anyagi fedezet hiányában nem tud a város a pénzügyminisztérium által átengedendő sőtiszi lakás helyett más ingatlant adni a kincstárnak cserébe.

Közben a szülők rendületlen állhatatossággal fizetgetik hozzájárulásaikat. Mintha csak a Gondviselés különös kegyelme adna erőt nekik e sokféle reménytelenség között. A szegedi külső eszterai kerület példaadó módon magára vállalt 25.000 pengőt husz éven át fizetendő részletekben. Egy

nagyvonalú katolikus összefogás jelei nyilvánulnak meg ebben az elhatározásban. Igazi katolikus akció azonban az lesz, ha a szegedi egyházközségek is magukévá teszik a gondolatot és költségvetésükbe be fognak illeszteni évi néhány száz pengős tételt, hogy középiskolások fiaiknak, a későbbi egyházközségi vezetőknek, valláserkölcsei nevelését előmozdítsák.

Ma tehát felmerül a diáktemplom ügye a város parlamentjében. Szerencsére, már eljutottunk odáig, hogy általánosan kezdik belátni a diáktemplom szükségességét. Egyre többen lesznek azok, akik tudják, hogy hazánkat nem azzal tesszük elsősorban kereszténnyé, ha a zsidókat mind egy szálal agyonverjük, hanem hogy valamennyien

keresztény módon gondolkozunk és élünk. Ez pedig nem politikai pártok feladata, hanem a templom, a keresztény szellemű család és iskola együttes munkájának az eredménye lesz.

Hívó keresztény ember számára nem kétséges egy percig sem, hogy a templomépítő városom és nemzedéken Isten különös áldása fog pihenni. Szeged visszavonhatatlanul eljegyezte magát a megújulás gondolatával. Itt is arról van szó! S ha ezt megértjük, nem kell arra várni, amit sötétlenlő percekben már-már elgondoltunk, hogy csak egy újabb Szent István-évben: 1983-ban, a nagy király szenté avatásának 900 éves fordulóján lesz valami a róla elnevezett diáktemplomból.

DR. TAKÁTS ENDRE

Gyermeekjátékok

nagy választékban
a legolcsóbb áron

SZÁNTÓNÁL

Széchenyi-tér 11.
(Városi bérház.)

330

Märklin-vasutak és szerelvények

Mit kíván karácsonyra a városszéli és tanyai lakosság

A kereszténység legnagyobb ünnepe közeleg, felmerül ilyenkor a kérdés: mit kíván a nagyünnepre a városszéli és tanyai lakosság. Elsősorban azt kívánja, hogy a jövőben elkerüljék azok az elemi csapások, amelyek közül az árvizek voltak a legsúlyosabbak, jóakarattal sehhol sincs hiány. A kormány, a hatóságok a társadalom mintaszerűen teljesítették kötelességüket. Ha ez a lelkes munka a pillanatnyi veszély elhárítása után sem veszít lendületéből, akkor a sokat szenvedett kisegysztenciák nyugodtan nézhetnek a legközelebbi jövő elé.

Alig néhány napja ismertettük a lakótelepek bajainak végleges orvoslását célzó indítványt, máris olyan eredményekről számolhatunk be, amik legszebb reményekre jogosítanak. Városunk illusztris képviselőjének: Varga iparügyi miniszter úrnak kiküldöttje Szegedre érkezett. A városi mérnöki hivattal együtt helyszínen tanulmányozza nemcsak a telepek, hanem a város szomszédságában fekvő községek és falvak, Dorozsma, Tápé, stb. problémáit. Ennek a nagyszabású városfejlesztési munkának kontúrjait látjuk kibontakozni azokon a térképeken, statisztikai adatgyűjteményen és általános előkészítő munkákon, amik a szociális szellemtől áthatott 1987. évi VI. te. előkészítése érdekében magányszorgalomból indultak meg. Ezt a törvényt, sajnos, kevesen ismerik. Legtöbbször, különösen az adóterhek és vagyonváltság súlya alatt roskadozó ingatlan-tulajdonosok a mai nehéz időkkel kötött lakbérékkel és légóltalmi terhekkel össze nem egyeztethető városszépítő munkának tekintik. Pedig azok, akik megtekintették a közelmúltban rendezett vándorkiállítást, amit a fővárosi közmunkák tanácsa a pestkörnyéki telepek fejlesztése érdekében rendezett, azok egész más véleményen vannak.

Gróf Klebelsberg Kunó szelleme tükröződik ebben a nagyszabású városfejlesztő tevékenységben. Az a decentralizációs gondolat öltött itt testet, amit a városok kulturális szövetségében Klebelsberg elsőnek ismertett.

A fővárosból mintegy egészséges szervezet szívéből nagysugarú körbe áramlik szét az életető vér, megszüntetve a régi egészségtelen helyzetet. Ennek a körnek a hatósugarát Szeged nagy jótétjének elgondolása szerint, fokozatosan ki kell terjeszteni azokra a vidéki városokra is, amelyek legjobban érzik a trianoni bilincs súlyát. Elsősorban Szeged város az, amely számításba jöhet. Mert városunk nemcsak ennek terheit nyögi, hanem az árvizek csapásait is. Amíg a vízszabályozási munkák más városoknak csak áldást jelentenek, addig nekünk évről-évre fokozódó veszedelem.

Egész természetesen tehát az a gondolat, hogy ha a fővároskörnyéki községek adóis elvezik

a fővárosi közmunkák tanácsának anyagi és szellemi erőforrásait az 1937. évi VI. te. végrehajtásánál, akkor a tanács hatáskörének városunkra való kiterjesztése indokolt és nem túr további halasztást.

Ezért üdvözljük mi, szegediek a közmunkatanács széles látókörű tagjának: Münnich Aladárnak közelmúltban elhangzott előadását, amelyen elsőnek száll síkra a fővárosban ennek a klebelsbergi gondolatnak megvalósítása érdekében. Kötelessége minden szegedi polgárnak, aki szereti városát, hogy saját munkakörében mindent elkövessen ennek érdekében és támogassa hatóságunkat ez irányú törekvéseiben.

És ki ne venné ki részét boldogan ebből a munkából? Egyetemünk tudós tanárai, a közjaváért lelkesedni tudó mérnökeink és orvosaink éppúgy megtalálják itt a maguk teendőit mint a katona, a jogász, az iparos és a gazda. Ezzel a meggyőződéssel hallgattuk végig a szegedi mérnökegyületben az árvizek miniszteri biztosának: Bauer Sándornak előadását. A vetített képek és grafikonok szemléltetően illusztrálták azt a hősi eposzt, amely mérnökeink és derék utascsapataink önfeláldozó munkájáról szólt. Szinte elfeledtük, hogy fűtetlen teremben hallgattuk az előadást s azt követően Matusevics elnök, Kiss erdőtanácsos, Papp főmérnök és Kogutowitz professzor értékes hozzászólásait. A város hatósága, a rendkívüli közgyűlés előkészítő munkáival lévén elfoglalva, nem volt képviselve. Reméljük azonban, hogy a közeljövőben, a miniszteri biztos részvételével tartandó vitailésen fűtött teremben, a város vezetésének megtisztelő érdeklődése mellett folytathatjuk közérdekű munkásságunkat.

SEBESTYEN ENDRE

Párisi Nagy Áruház Rt.

Szeged (Csekonics és Kiss-utca sark)

Karácsonyi élelmiszerek

Marsola szőlő fél kg	P 1.00
Dióbél fél kg	P 2.30
Mogyoróbél negyed kg	— 87
Zsákos füge negyed kg	— 48
Aszalt szilva 10 deka	— 24
Maróni 1 kg	— 1.08
Narancs 1 kg	P 1.18
Oroszhal 1 literes üvegben (üvegbetét — 22)	P 1.48
Kvárgli 1 csomag 5 drb	— 22
Székely tömlös túró 10 deka	— 30
Staniolos csomagolású székely túró 1 csomag oca 10 deka	— 34
Székely túró, csomagolatlan 10 deka	— 32
Libamájpástétom 1 doboz	— 32
Melinda ömlesztett sajt 1 doboz 6 drb	— 68
Pálpusztai, vagy Dörpüspusztai esemege sajt 1 csomag	— 30
Gyöngyvirág kávépotlik fél kg	— 98
KORNO pörkölt rozs negyed kg	— 24
KAFELKA kávépotlik 1/10-es	— 24

Özv. Bán Aladárné mélyes fájdalomtól lesújtva tudatja, hogy a legjobb férj, testvér és rokon

Bán Aládár

emléklapos hadnagy, tűzharcos, több hadiköltő tulajdonosa, 58. életévében december 17-én hosszas szenvedés után elhunyt. Drága halottunkat december 18-án, szerdán délután fél 3 órakor helyezzük örök nyugalomra a zsidó temető dinterméből.

Gyászolják még:

Özv. Kovács Samu, özv. Bokor Adolfné, Buchwald Tivadar testvérei, sógorai, sógorai és kiterjedt rokonsága. Külön villamos délután 2 órakor a Dugonics térről.